

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

*****000*****

ກະຊວງການເງິນ

ເລກທີ 539 /ກງ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 19 ກຸມພາ 2014

ຄໍາແນະນໍາຂອງລັດຖະມົນຕີ

ກ່ຽວກັບ ການປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ທັນວາ 2011;
- ອີງຕາມຄໍາລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 80/ນຍ, ລົງວັນທີ 28 ກຸມພາ 2007 ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງການເງິນ.

ລັດຖະມົນຕີ ອອກຄໍາແນະນໍາດັ່ງນີ້:

1. ຈຸດປະສົງ

ຄໍາແນະນໍາສະບັບນີ້ວາງອອກເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ແນະນໍາອະທິບາຍບາງເນື້ອໃນທີ່ຈໍາເປັນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ທັນວາ 2011 ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ຊັດເຈນ, ເຂົ້າໃຈຖືກຕ້ອງແລະເປັນເອກະພາບທົ່ວປະເທດກ່ຽວກັບຫລັກການ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະການດໍາເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງແລະມີປະສິດທິຜົນພ້ອມທັງມີຄວາມເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນທີ່ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ.

2. ການພັດທະນາຕະຫລາດປະກັນໄພ

ຕະຫລາດປະກັນໄພ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພັດທະນາໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດແລະການຂະຫຍາຍຕົວຂອງພົນລະເມືອງ ພ້ອມທັງວາງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພສາມາດພັດທະນາຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພແບບໃໝ່ອອກສູ່ຕະຫລາດປະກັນໄພ.

3. ເງື່ອນໄຂການເຮັດສັນຍາປະກັນໄພ

ກິດຈະການ, ຊັບສິນແລະ ຊັບສິມບັດຂອງພົນລະເມືອງລາວ ແລະ ຊາວຕ່າງດ້າວ ທີ່ມີຢູ່ສປປລາວ ທັງໝົດ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະກັນໄພກັບຜູ້ປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງແລະດໍາເນີນທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ເທົ່ານັ້ນ.

4. ຄໍາທໍານຽມປະກັນໄພ

ຜູ້ປະກັນໄພມີໜ້າທີ່ຄິດໄລ່ ແລະ ສາມາດກໍານົດລະດັບຄ່າທໍານຽມປະກັນໄພໂດຍອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂຂອງຕະຫລາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງສໍາລັບການປະກັນໄພທີ່ບໍ່ແມ່ນປະເພດບັງຄັບບົນພື້ນຖານການລາຍງານໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພຮັບຮູ້.

5. ຮູບແບບຂອງທຶນຈົດທະບຽນແລະເງິນຄ້າປະກັນ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງມີທຶນຈົດທະບຽນຕໍ່າສຸດສືບທົກຕໍ່ກິບຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພໃນນັ້ນ: ແປດສິບເປີເຊັນ (80%) ຂອງທຶນຈົດທະບຽນ ຕ້ອງວາງມັດຈຳໄວ້ນຳທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຫລື ທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ຢູ່ ສປປ ລາວພາຍໃນ 90 ວັນສ່ວນທຶນຈົດທະບຽນທີ່ຍັງເຫລືອນັ້ນຕ້ອງຖອກໃຫ້ຄົບຖ້ວນພາຍໃນໜຶ່ງປີຫລັງຈາກຂຶ້ນທະບຽນ.

ການວາງເງິນຄ້າປະກັນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 24 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງວາງເງິນຄ້າປະກັນແຕ່ລະປະເພດ (ການປະກັນຊີວິດ ແລະ ການປະກັນໄພທົ່ວໄປ) ຈຳນວນໜຶ່ງສ່ວນສາມໄວ້ໃນບັນຊີທະນາຄານທີ່ມີການຫ້າມເຄື່ອນໄຫວ (blocked bank account) ຢູ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຫລື ຢູ່ທະນາຄານທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງເລກບັນຊີເງິນຝາກທະນາຄານ ແລະ ຊື່ທະນາຄານຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການປະກັນໄພໂດຍດ່ວນ ເພື່ອຮັບປະກັນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນແລະປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ. ຜູ້ປະກັນໄພສາມາດນຳໃຊ້ວົງເງິນຄ້າປະກັນໄດ້ ສະເພາະແຕ່ເຫດການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 94 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ.

ວົງເງິນຈົດທະບຽນກໍອາດຈະມີມູນຄ່າສູງກ່ວາວົງເງິນຄ້າປະກັນ ຊຶ່ງວົງເງິນຄ້າປະກັນນີ້ແມ່ນຈະປະກອບດ້ວຍຊັບສິນໝູນວຽນ ແລະ ຊັບສິນທີ່ເປັນອຸປະກອນຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໂດຍລວມແລ້ວມູນຄ່າຂອງວົງເງິນຄ້າປະກັນ ແລະ ຊັບສິນດັ່ງກ່າວນັ້ນຈະຕ້ອງມີມູນຄ່າບໍ່ໃຫ້ຕໍ່າກ່ວາ ສິບທົກ ຕໍ່ກິບ.

ຜູ້ປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ຮັບການຂຶ້ນທະບຽນໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນຊີວິດ ແລະ ປະກັນໄພທົ່ວໄປແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ແຍກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພຕາມການກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ ຕ້ອງໄດ້ແຍກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພເປັນອັນສະເພາະໃນທັນທີ ແລະ ສາມາດຖອກເງິນຄ້າປະກັນແຕ່ລະປະເພດໃຫ້ໝົດພາຍໃນສາມບິນັບແຕ່ມີໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໃໝ່. ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ມີສິດນຳໃຊ້ເງິນຄ້າປະກັນພຽງແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດອຸບັດຕິເຫດທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມມາດຕາ 94 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ.

ການເຄື່ອນໄຫວບັນຊີເຝາກຂອງທຶນຈົດທະບຽນ ແລະ ເງິນຄ້າປະກັນ, ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວບັນຊີດັ່ງກ່າວໃຫ້ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພເປັນປົກກະຕິ, ລວມທັງບົດລາຍງານປະຈຳປີ.

6. ການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບ

ການເຮັດປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບ ຕ້ອງຖືກກຳນົດເງື່ອນໄຂການປະກັນໄພຂຶ້ນ ໂດຍກະຊວງການເງິນ ຊຶ່ງກວມເອົາເງື່ອນໄຂຕໍ່າສຸດທີ່ຈຳເປັນດ້ວຍການກຳນົດຄ່າທຳນຽມ ແລະ ວົງເງິນປະກັນໄພແບບເດັດຖານທີ່ເໝາະສົມກັບສະພາບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ແລະ ຕະຫລາດປະກັນໄພໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບຕ້ອງນຳໃຊ້ໃນກໍລະນີ:

- ກ. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ສາມສຳລັບຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ຮັບການຂຶ້ນທະບຽນ ຫລື ເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

- ຂ. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ບຸກຄົນທີສາມສໍາລັບກິດຈະການ, ຊັບສິນ ແລະ ຊັບສົມບັດທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການປະກັນໄພກໍານົດ;
- ຄ. ຮັບຜິດຊອບຄວາມສ່ຽງອື່ນໆ ດັ່ງທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການປະກັນໄພກໍານົດ.

ເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດສ່ວນລວມ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານຊັບສິນກໍ່ຄືຊີວິດຂອງສັງຄົມ ຈຶ່ງໃຫ້ນໍາໃຊ້ຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ສະບັບເລກທີ 0228/ກງ, ລົງວັນທີ 4 ກຸມພາ 2009 ວ່າດ້ວຍການກໍານົດອັດຕາໃໝ່ກ່ຽວກັບຄ່າທໍານຽມ ແລະ ສິນທິດແທນປະກັນໄພການຄ້າປະກັນຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງຕໍ່ບຸກຄົນທີສາມຂັ້ນຕໍ່ສຸດແບບບັງຄັບຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປະກັນໄພຈົນກວ່າຈະມີນິຕິກຳໃໝ່ອອກມາປ່ຽນແທນ.

7. ການປະກັນໄພຍານພາຫະນະຂອງຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ ແລະ ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງຜ່ານແດນທ້ອງຖະໜົນແບບບັງຄັບ

ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງຜ່ານແດນບົນທ້ອງຖະໜົນ ແລະ ພາຫະນະຂົນສົ່ງທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກທຸກປະເພດທີ່ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດຂົນສົ່ງຜ່ານແດນເປັນເຈົ້າຂອງ, ເຊົ່າ ຫລື ນໍາໃຊ້ເວລາຂ້າມແດນຂອງ ສປປ ລາວ ອອກໄປ ຫລື ເຂົ້າມາຈາກໜຶ່ງ ຫລື ຫລາຍປະເທດຢູ່ໃນພາກພື້ນອາຊຽນຕ້ອງມີປະກັນໄພອາຊຽນ (ບັດສີຟ້າ) ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນອະນຸສັນຍາ 5 ກ່ຽວກັບ ການເຊື່ອມໂຍງການປະກັນໄພຍານພາຫະນະທາງບົກແບບບັງຄັບຂອງອາຊຽນ.

8. ການປະກັນໄພຍານພາຫະນະສາກົນ ແລະ ຂ້າມແດນ

ຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກບົນທ້ອງຖະໜົນ ເວລາຂ້າມຊາຍແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຈາກໜຶ່ງ ຫລື ຫລາຍປະເທດ ຕ້ອງມີການປະກັນໄພທີ່ຄຸ້ມຄອງບຸກຄົນທີສາມແບບບັງຄັບ, ຄົນຂັບລົດ ແລະ ສິນຄ້າທີ່ຖືກຂົນສົ່ງທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ.

9. ການຂາຍປະກັນໄພໃຫ້ແກ່ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງຂ້າມແດນ

ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຕົວແທນປະກັນໄພ ທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຢູ່ ສປປ ລາວ ມີໜ້າທີ່ຂາຍປະກັນໄພໃຫ້ແກ່ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງຂ້າມແດນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກໍານົດໄວ້.

ທ້ອງການປະກັນໄພແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະມາຊິກຂອງທ້ອງການປະກັນໄພແຫ່ງຊາດມີໜ້າທີ່ຂາຍປະກັນໄພອາຊຽນ (ບັດສີຟ້າ) ໃຫ້ແກ່ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງຂ້າມແດນເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ລວມທັງພາຫະນະທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຢູ່ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ.

10. ຂອບເຂດຄວາມສ່ຽງທີ່ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຂອງຜູ້ປະກັນໄພ

ຂອບເຂດຄວາມສ່ຽງທີ່ຜູ້ປະກັນໄພເບື້ອງຕົ້ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງສູງສຸດຕ້ອງບໍ່ເກີນໜຶ່ງຕື້ຫົກຮ້ອຍລ້ານກີບສໍາລັບແຕ່ລະສັນຍາ; ຫຼັງຈາກນັ້ນຜູ້ປະກັນໄພເບື້ອງຕົ້ນ ຕ້ອງນໍາເອົາຊັບສິນທີ່ມີມູນຄ່າສ່ວນເກີນນັ້ນໄປເຮັດການປະກັນໄພຕໍ່ຊຶ່ງຜູ້ປະກັນໄພຕໍ່ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຕໍ່ສ່ວນຮັບເຮັດປະກັນໄພຕໍ່ນັ້ນ. ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການປະກັນໄພ ມີໜ້າທີ່ປັບປຸງລະດັບຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວເປັນແຕ່ລະໄລຍະເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຕະຫລາດປະກັນໄພຕົວຈິງ.

ກໍລະນີສັນຍາປະກັນໄພເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຕໍ່ ໂດຍຜູ້ປະກັນໄພເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ເຮັດການປະກັນໄພຕໍ່ຕາມສັນຍາ, ສັນຍາການປະກັນໄພເບື້ອງຕົ້ນ ຕ້ອງຖືກຄຸ້ມຄອງດ້ວຍເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໃນສັນຍາການປະກັນໄພຕໍ່.

ກໍລະນີສັນຍາປະກັນໄພເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຕໍ່ຕາມຄວາມສະໝັກໃຈ ໂດຍຜູ້ປະກັນໄພເບື້ອງຕົ້ນ ບໍ່ສາມາດຮັບຜິດຊອບຄວາມສ່ຽງທີ່ສູງເກີນກວ່າຄວາມສາມາດນຳເອົາສັນຍາດັ່ງກ່າວໄປເຮັດການປະກັນໄພຕໍ່ແຕ່ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫລື ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພເບື້ອງຕົ້ນຊາບ.

ພາຍຫລັງສຳເລັດການເຮັດສັນຍາປະກັນໄພຕໍ່ແລ້ວຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງປະກັນໄພຮັບຊາບໂດຍກຳນົດເຂົ້າໃນບົດລາຍງານປະຈຳເດືອນ ແລະ ປີ, ຊຶ່ງປະກອບມີ: ລາຍການສັນຍາພ້ອມດ້ວຍຈຳນວນເງິນຄ່າທຳນຽມທີ່ເຮັດປະກັນໄພຕໍ່, ຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງບໍລິສັດປະກັນໄພຕໍ່.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການປະກັນໄພ ມີໜ້າທີ່ກຳນົດເງື່ອນໄຂລະອຽດເພີ່ມຕື່ມສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂໍ້ນີ້.

11. ການຄິດໄລ່ຄັງສຳຮອງເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສ່ຽງທີ່ພວມປະຕິບັດ ແລະ ການຮຽກຮ້ອງທີ່ຍັງຄ້າງຈ່າຍ

ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສ່ຽງທີ່ພວມປະຕິບັດຂອງຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງເທົ່າກັບສີ່ສິບປີເຊັນ (40%) ຂອງເງິນປະກັນໄພສຸດທິ ທີ່ເກັບໄດ້ຈາກການປະກັນໄພແຕ່ລະປະເພດ ຊຶ່ງບໍ່ລວມເອົາສັນຍາໄລຍະສັ້ນທີ່ມີອາຍຸການຕໍ່າກວ່າ 31 ວັນ. ຄັງສຳຮອງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃນແຕ່ລະເດືອນໂດຍອີງໃສ່ເງິນປະກັນໄພສຸດທິຂອງໄລຍະສິບສອງເດືອນຜ່ານມາ.

12. ການລົງທຶນໃນເງິນທຶນ

ສັດສ່ວນການລົງທຶນຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງບໍ່ລົງທຶນເກີນທີ່ກຳນົດໄວ້ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ) ຝາກເປັນບັນຊີປະຈຸບັນ ຫລື ບັນຊີອອມຊັບນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ຫລື ຊື້ພັນທະບັດຂອງລັດຖະບານແຫ່ງສປປ ລາວ 100% ຫລື ;
- ຂ) ຊື້ຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດ 20% ຫລື;
- ຄ) ລົງທຶນໃນຊັບສິນທີ່ເປັນອະສັງຫາຣິມະຊັບ 30% ຫລື;
- ງ) ຊື້ພັນທະບັດຂອງບໍລິສັດ 30%.

13. ພັນທະດ້ານວິຊາຊີບຂອງນາຍໜ້າປະກັນໄພ

ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງຄຳປະກັນການປະກັນໄພແຕ່ລະປະເພດ ຊຶ່ງສາມາດຄຳປະກັນດ້ວຍທຶນຈົດທະບຽນ ຫລື ການຄຳປະກັນດ້ານວິຊາຊີບ.

ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ເຮັດໜ້າທີ່ເຄື່ອນໄຫວເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຈະໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ຈະຊື້ປະກັນໄພທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກຊື້ການປະກັນໄພກັບຜູ້ປະກັນໄພ ພ້ອມທັງຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ປະກັນໄພໃນການພັດທະນາຍຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງທີ່ເໝາະສົມກ່ຽວກັບ ການວິໄຈຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໃນລາຄາທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ, ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ເພື່ອລະບຸປະເພດຄວາມສ່ຽງທີ່ພວກເຂົາພົບພໍ້ເປັນປະຈຳ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໃດທີ່ມີສຳລັບຄວາມສ່ຽງແຕ່ລະປະເພດ.

ກະຊວງການເງິນມີໜ້າທີ່ກຳນົດເງື່ອນໄຂ ແລະ ລາຍລະອຽດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂໍ້ນີ້.

14. ຄຸນວຸດທິດ້ານວິຊາຊີບຂອງນາຍໜ້າປະກັນໄພ

ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງມີຄຸນວຸດທິດ້ານວິຊາຊີບປະກັນໄພທີ່ແນ່ນອນຄື: ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມດ້ານການປະກັນໄພຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນດັ່ງທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ, ກະຊວງການເງິນໄດ້ກຳນົດສາມາດສະເໜີຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພໄດ້ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ມີຂໍ້ຜູກພັນກັບຜູ້ປະກັນໄພຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງອາດຈະເຮັດເປັນສັນຍາ ຫລື ການຄ້າປະກັນຕາມທີ່ທັງສອງຝ່າຍໄດ້ຕົກລົງຮ່ວມກັນ.

15. ລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນສຳລັບການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ

ພາຍຫລັງໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພຊຶ່ງນັກລົງທຶນຕ້ອງປະກອບຂໍ້ມູນໃສ່ແບບຟິມໃບຄຳຮ້ອງດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການແລະ ການລົງທຶນຕ້ອງສົ່ງຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວໃຫ້ກະຊວງການເງິນພິຈາລະນາ ແລະ ປະກອບຄຳເຫັນດ້ານວິຊາການ. ນອກຈາກນັ້ນ, ນັກລົງທຶນຍັງຕ້ອງປະກອບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ເອກະສານຢັ້ງຢືນວິຊາສະເພາະປະກັນໄພ;
2. ເອກະສານຢັ້ງຢືນແຫລ່ງທຶນ;
3. ແຜນການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພໄລຍະຫ້າປີທຳອິດ;
4. ບັນຊີຂາຮຸ້ນຫລືຜູ້ຖືຮຸ້ນແລະຈຳນວນຮຸ້ນທີ່ຖື;
5. ກົດລະບຽບຂອງຜູ້ປະກັນໄພ.

ຜູ້ປະກັນໄພທີ່ລົງທຶນໂດຍຕ່າງປະເທດ ມີສິດກຳນົດຮູບແບບການດຳເນີນທຸລະກິດເປັນບໍລິສັດຮ່ວມທຶນ ຫລື ເປັນບໍລິສັດຕ່າງປະເທດລົງທຶນຮ້ອຍເປີເຊັນ (100%) ໂດຍສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ສປປລາວໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີເປັນຕົ້ນແມ່ນອະນຸສັນຍາວ່າດ້ວຍການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ສັນຍາການຄ້າສອງຝ່າຍລາວ-ສະຫະລັດ.

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງອອກສະເພາະການປະກັນໄພແຕ່ລະປະເພດດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ. ກໍລະນີຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພຜ່ານມາຫາກຍັງບໍ່ໄດ້ແຍກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພອອກເປັນແຕ່ລະປະເພດປະກັນໄພ ກໍຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບົດບັນຍັດທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນຄຳແນະນຳສະບັບນີ້.

16. ກຳນົດເວລາຮຽກຮ້ອງສິນປະກັນໄພຫລືການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ

ສິນປະກັນໄພ ຫລື ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສາມາດຄິດໄລ່ໃນເວລາເຫດການເກີດຂຶ້ນ ແລະ ອາດຈະຈ່າຍເງິນສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ກ່ອນໃນເວລາດັ່ງກ່າວ. ພາຍຫລັງໄດ້ຮັບຜົນຂອງການປະເມີນຄ່າເສຍຫາຍແລ້ວ ຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ຫລື ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຫລື ຕາມວົງເງິນປະກັນໄພດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນສັນຍາປະກັນໄພຫາກເສຍຊີວິດ ຫລື ໄດ້ຮັບບາດເຈັບຜູ້ທີ່ມີສິດສືບທອດສິດສາມາດໄດ້ຮັບສິນປະກັນໄພ, ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຫລື ວົງເງິນປະກັນໄພຕາມຫລັກການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

17. ການຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍຈາກອຸປະຕິເຫດບົນທ້ອງຖະໜົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ

ໃນເມື່ອກອງທຶນປົກປ້ອງຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍບົນທ້ອງຖະໜົນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ, ຜູ້ປະກັນໄພມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ລາຍຈ່າຍຄ່າປົ່ນປົວທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບບຸກຄົນທີສາມ ທີ່ໄດ້ຮັບການບາດເຈັບຫລື ຜູ້ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍຈາກອຸປະຕິເຫດລົດບົນທ້ອງຖະໜົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລົດທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄວາມຜິດ ຫຼື ຖືກ, ຢູ່ໃນວົງເງິນບໍ່ເກີນໜຶ່ງລ້ານແປດແສນກີບສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບແຕ່ລະຄົນ. ສຳລັບການເສຍຊີວິດຂອງບຸກຄົນທີສາມທີ່ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍຄ່າທົດແທນການເສຍຊີວິດບໍ່ເກີນສາມລ້ານກີບຕໍ່ຜູ້ເສຍຊີວິດໜຶ່ງຄົນ.

ວົງເງິນການທົດແທນລວມສູງສຸດທີ່ຜູ້ປະກັນໄພລົດ ຕ້ອງຈ່າຍ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ເກີນສິບລ້ານກີບຕໍ່ອຸປະຕິເຫດ. ການທົດແທນເພີ່ມເຕີມ ແມ່ນອີງໃສ່ບົດບັນຍັດຂອງສັນຍາປະກັນໄພ.

ກະຊວງການເງິນ ສາມາດດັດແກ້ວົງເງິນດັ່ງກ່າວເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມພາຍໃນປະເທດ. ໃນໄລຍະບໍ່ທັນມີນິຕິກຳໃໝ່ອອກມາປ່ຽນແທນ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ຄຳແນະນຳຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນສະບັບເລກທີ 0772 ລົງວັນທີ 24 ເມສາ 2009 ໄປຈົນກວ່າຈະມີນິຕິກຳສະບັບໃໝ່.

18. ກອງທຶນປົກປ້ອງຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍບົນທ້ອງຖະໜົນ

ກອງທຶນປົກປ້ອງຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍບົນທ້ອງຖະໜົນຕ້ອງໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອແລະ ບັນເທົາທຸກໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບເນື່ອງມາຈາກອຸປະຕິເຫດບົນທ້ອງຖະໜົນຈາກຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ. ກອງທຶນມີໜ້າທີ່ຊາລະເງິນຄ່າປົ່ນປົວໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບຈາກອຸປະຕິເຫດບົນທ້ອງຖະໜົນ ໂດຍການນຳສົ່ງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບໄປປິ່ນປົວສຸກເສີນຢູ່ໂຮງໝໍກ່ອນເຈົ້າໜ້າທີ່ປະກັນໄພເດີນທາງໄປຮອດສະຖານທີ່ເກີດເຫດ ແລະ ມີໜ້າທີ່ຮຽກເກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕົວຈິງຈາກບຸກຄົນ ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ອຸປະຕິເຫດໂດຍອີງໃສ່ເອກະສານທີ່ມີການຢັ້ງຢືນຄົບຖ້ວນຈາກໂຮງໝໍ.

ກອງທຶນ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກແຫລ່ງທຶນທີ່ເປັນການປະກອບສ່ວນແບບບັງຄັບຊຶ່ງຖືກກຳນົດເປັນອັດຕາສ່ວນ ແລະ/ຫລື ເປັນຈຳນວນເດັດຖານທີ່ເກັບຈາກເງິນປະກັນໄພຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກທັງໝົດທີ່ຜູ້ປະກັນໄພເປັນຜູ້ເກັບ ແລະ ຈາກອັດຕາສ່ວນທີ່ເກັບໄດ້ຈາກຄ່າປັບໃໝຈາກການລະເມີດກົດຈາລະຈອນ.

ກະຊວງການເງິນ ມີໜ້າທີ່ກຳນົດລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບອັດຕາການປະກອບສ່ວນເງິນທຶນແບບບັງຄັບ, ຄ່າປັບໃໝ, ເງື່ອນໄຂສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບໍລິຫານກອງທຶນ, ຂອບເຂດພັນທະ, ການຮຽກຮ້ອງ, ຂັ້ນຕອນ, ສິດ ແລະ ລາຍລະອຽດອື່ນໆ.

19. ການທົດແທນສິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ

ໃນກໍລະນີບຸກຄົນທີສາມ ຊຶ່ງບໍ່ມີການປະກັນໄພໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ, ຜູ້ປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຈ່າຍສິນປະກັນໄພແລ້ວມີສິດໄດ້ຮັບການທົດແທນສິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ແລະ ຍື່ນໜັງສືສະເໜີຂໍເບີກເງິນທົດແທນຄືນໃນຈຳນວນເທົ່າກັບສິນປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຈ່າຍໄປແລ້ວ ຈາກບຸກຄົນທີສາມທີ່ເປັນຕົ້ນເຫດຂອງຄວາມເສຍຫາຍ.

ຜູ້ປະກັນໄພ ບໍ່ມີສິດຍື່ນໜັງສືສະເໜີຂໍເບີກເງິນທົດແທນຄືນຖ້າວ່າບຸກຄົນຜູ້ທີ່ເປັນຕົ້ນເຫດກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຫາກເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນ ໂດຍກົງ ຫລື ເປັນຄູ່ຜົວເມຍກັນເປັນຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍເຮັດໜ້າທີ່ແທນໃຫ້

ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ, ເປັນພະນັກງານຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫລື ແມ່ນຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ແບບຖາວອນຢູ່ເຮືອນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກກ່ຽວເຈຕະນາເສຍຄວາມເສຍຫາຍດັ່ງກ່າວ

20. ການສ້າງຕັ້ງຕົວແທນປະກັນໄພ

ຜູ້ປະກັນໄພສາມາດເລືອກເອົາບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນເພື່ອເປັນຕົວແທນປະກັນໄພໃຫ້ແກ່ຕົນດ້ວຍການສ້າງຂໍ້ຜຸກພັນ ຫລື ສັນຍາຮ່ວມກັນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ພ້ອມທັງກຳນົດອັດຕາຄ່າບໍລິການສຳລັບການຂາຍປະກັນໄພ ແລະ ຂອບເຂດສິດແລະ ໜ້າວຽກຢ່າງລະອຽດໃຫ້ແກ່ຕົວແທນປະກັນໄພ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມມາດຕາ 76 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ ພ້ອມທັງສາມາດກຳນົດຈຳນວນເງິນຄ້າປະກັນທີ່ຕົວແທນ ຕ້ອງໄດ້ວາງເງິນຄ້າປະກັນຕ້ອງຖືກສົ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ຕົວແທນໃນເວລາສັນຍາທີ່ເຮັດກັບຜູ້ປະກັນໄພຫາກໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ.

21. ພັນທະຂອງຜູ້ປະກັນໄພທີ່ມີຕໍ່ການສ້າງຕັ້ງຕົວແທນປະກັນໄພຂອງຕົນ

ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງສະໜອງການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບວຽກງານປະກັນໄພໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວກ່ອນທີ່ຈະກາຍເປັນຕົວແທນປະກັນໄພຂອງຕົນ ຫລື ກ່ອນຜູ້ກ່ຽວສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຕົວແທນເປັນນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຕ້ອງອອກໃບຢັ້ງຢືນໃຫ້ເພື່ອພິສູດວ່າມີຄຸນວຸດທິພຽງພໍໃນການສະໜອງການບໍລິການດ້ານປະກັນໄພ. ການຝຶກອົບຮົມທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຕ້ອງມີຫຼັກສູດບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດສາມສິບຊົ່ວໂມງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບ:

- ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ຜູ້ປະກັນໄພໄດ້ຈຳໜ່າຍ ແລະ ສະໜອງ;
- ຂະບວນການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການຈຳໜ່າຍ, ການບໍລິຫານ, ການບັນຊີຂອງຜູ້ປະກັນໄພ;
- ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຫຼັກການກ່ຽວກັບຈັນຍາບັນທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດເພື່ອຄຸ້ມຄອງການ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົວແທນ.

ອີງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ ສາມາດກຳນົດໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະເປັນຕົວແທນປະກັນໄພຕ້ອງຜ່ານການສອບເສັງກ່ອນ ແລະ ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນດ້ານວິຊາຊີບການປະກັນໄພຈຶ່ງສາມາດເປັນຕົວແທນປະກັນໄພໄດ້.

22. ພັນທະຂອງຜູ້ປະກັນໄພທີ່ມີຕໍ່ຕົວແທນປະກັນໄພ

ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບການຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາແລະຕິດຕາມຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົວແທນຂອງຕົນຢ່າງເຂັ້ມງວດຊຶ່ງກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 80 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ.

ຕົວແທນປະກັນໄພ ຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃຫ້ພຽງແຕ່ຜູ້ປະກັນໄພດຽວເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຜຸກພັນ ຫລື ສັນຍາວ່າດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງຕົວແທນປະກັນໄພ. ທຸກການລະເມີດສັນຍາຜຸກພັນລະຫວ່າງຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຕົວແທນປະກັນໄພນັ້ນຜູ້ປະກັນໄພຍັງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຕົວແທນປະກັນໄພຂອງຕົນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.

ຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພທີ່ຕົວແທນປະກັນໄພໄດ້ຮັບຈາກຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພເຖິງແມ່ນຈະມອບໃຫ້ບໍລິສັດປະກັນໄພແມ່ ຫລື ບໍ່ກໍ່ຕາມໃຫ້ຖືເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ບໍລິສັດປະກັນໄພແມ່.

23. ການຝຶກອົບຮົມໃນລະຫວ່າງການໃຫ້ບໍລິການສໍາລັບຕົວແທນປະກັນໄພ

ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງສະໜອງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ຕົວແທນປະກັນໄພ ໂດຍຜ່ານການເຮັດວຽກບໍລິການຕົວຈິງແບບເປັນປະຈຳໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ຕົວແທນຂອງຕົນ. ການຝຶກອົບຮົມດັ່ງກ່າວຕ້ອງຖ່າຍທອດຂໍ້ມູນ ແລະ ຄໍາແນະນຳໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ຕົວແທນຢູ່ຕະຫລອດເວລາກ່ຽວກັບການພັດທະນາໃໝ່ໆ ຢູ່ໃນຂະແໜງປະກັນໄພໃນນັ້ນລວມມີນິຕິກຳ ແລະ ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ແລະ ຂັ້ນຕອນດຳເນີນງານໃໝ່ໆ.

24. ການບັນຊີ ແລະ ສະຖິຕິ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຮູບແບບການບັນຊີວິສາຫະກິດດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍການແບ່ງບັນຊີອອກເປັນແຕ່ລະປະເພດການປະກັນໄພ. ລະບົບການບັນຊີຕ້ອງມີການຈັດກ່າຍໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ຈະແຈ້ງ, ໂປ່ງໃສ່ ແລະ ງ່າຍຕໍ່ການກວດກາ.

ສໍາລັບສະຖິຕິແຕ່ລະປະເພດປະກັນໄພ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫລັກການ, ລະບຽບການແລະ ຮູບແບບຂອງກະຊວງການເງິນກຳນົດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງສະຫລຸບລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວການບັນຊີເປັນຕົ້ນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ, ໃບສະຫລຸບຊັບສິມບັດ, ໃບລາຍງານກ່ຽວກັບສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງເງິນທຶນ ແລະ ສະຖິຕິອື່ນໆ ໃຫ້ແກ່ກະຊວງການເງິນເປັນລາຍເດືອນ, ງວດ, ຫົກເດືອນ ແລະ ປີ.

ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຈັດອັນດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງຕົນ ແລະ ພິມເຜີຍແຜ່ບົດລາຍງານການເງິນປະຈຳປີຂອງຕົນ ໂດຍໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຜ່ານສື່ມວນຊົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສັງຄົມເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍ.

25. ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ໃນກະຊວງການເງິນມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕິດຕາມກວດກາວຽກງານທັງໝົດຂອງທຸລະກິດປະກັນໄພ ໃນນັ້ນລວມເອົາການກຳນົດບັນຫາ ຫລື ສິ່ງທີ່ເປັນຈຸດອ່ອນໃນການຄຸ້ມຄອງຜູ້ປະກັນໄພ ຊຶ່ງອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດມີຄວາມສ່ຽງແບບເປັນລະບົບຢູ່ໃນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຫລື ລະບົບການເງິນຂອງ ສປປ ລາວ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ ມີໜ້າທີ່ປະສານສົມທົບ ແລະ ພັດທະນານະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງວຽກງານປະກັນໄພສາກົນໃນນັ້ນລວມມີການເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃຫ້ແກ່ສປປລາວຢູ່ສະມາຄົມອົງການຄຸ້ມຄອງປະກັນໄພສາກົນແລະພາກພື້ນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ ຍັງຊ່ວຍວຽກລັດຖະມົນຕີໃນການເຈລະຈາສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານປະກັນໄພ ແລະ ຕິດຕາມປະເມີນການເຂົ້າເຖິງການປະກັນໄພທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກ, ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າທີ່ການບໍລິການເຂົ້າໄປບໍ່ທົ່ວເຖິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ແລະ ລາຍໄດ້ປານກາງ.

26. ການສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການປະກັນໄພແຫ່ງຊາດ

ກະຊວງການເງິນ ມີໜ້າທີ່ສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການປະກັນໄພແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງເປັນການຈັດຕັ້ງຂອງຂະແໜງທຸລະກິດ ເພື່ອບໍລິຫານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນຕອບສະໜອງການຈຳໜ່າຍການປະກັນໄພສໍາລັບຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງຜ່ານແດນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນອະນຸສັນຍາ 5 ຂອງອາຊຽນ. ກະຊວງການເງິນຍັງສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມຜູ້ປະກັນໄພຕື່ມອີກ.

27. ໜ້າທີ່ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງຫ້ອງການປະກັນໄພແຫ່ງຊາດ

ຫ້ອງການປະກັນໄພແຫ່ງຊາດ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງຂອງທຸລະກິດເອກະຊົນຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານອະນຸສັນຍາ 5 ຂອງອາຊຽນວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພແບບບັງຄັບສໍາລັບຍານພາຫະນະຜ່ານແດນໂດຍມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອປະສານງານກັບສໍານັກງານປະກັນໄພຂອງບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ, ອອກສະຕິກເກືອອາຊຽນ ແລະ ສະຕິກເກືອປະກັນໄພ ແລະ ມີສິດລົງລາຍເຊັນໃສ່ໃບຢັ້ງຢືນປະກັນໄພຂອງອາຊຽນ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນເວລາອຸປະຕິເຫດເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ສະມາຊິກຂອງສໍານັກງານປະກັນໄພແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍຫົວໜ້າໜຶ່ງຄົນ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າໜຶ່ງ ຫລື ສອງຄົນ ໂດຍອີງຕາມການເລືອກຕັ້ງຂອງສະມາຊິກສະມາຄົມຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຮັບຮອງໂດຍກະຊວງການເງິນ.

28. ສະມາຄົມຜູ້ປະກັນໄພ

ສະມາຄົມຜູ້ປະກັນໄພ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງທີ່ຄຸ້ມຄອງຜູ້ປະກັນໄພຊຶ່ງເຕົ້າໂຮມເອົາຜູ້ປະກັນໄພ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການດໍາເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ແລະ ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະດັ່ງທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນໝວດທີ VII ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະພາອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຫ່ງຊາດສະບັບລົງວັນທີ 20 ພະຈິກ 2009.

ສະມາຄົມຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຊຸກຍູ້ສະມາຊິກຂອງຕົນໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວຕາມຫລັກການຈັດການບໍລິສັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂະແໜງປະກັນໄພ. ສະມາຄົມຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງສ້າງກົດລະບຽບຂອງສະມາຄົມ ແລະ ກົດຈັນຍາທໍາສໍາລັບຜູ້ປະກັນໄພທັງໝົດທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ ສປປ ລາວ. ກົດຈັນຍາທໍາ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງການປະກັນໄພ.

ອີງຕາມກົດລະບຽບຂອງສະມາຄົມຜູ້ປະກັນໄພ ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງບໍລິສັດຕ່າງປະເທດທີ່ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດໃນຂະແໜງປະກັນໄພຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງສະມາຄົມ.

29. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານປະກັນໄພໂດຍຜ່ານຂະບວນການແກ້ໄຂດ້ານບໍລິຫານ

ຄູ່ກໍາລະນີຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານປະກັນໄພ ສາມາດສະເໜີຂໍ້ຂັດແຍ່ງຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງປະກັນໄພ ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານປະກັນໄພ ເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດັ່ງກ່າວ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນຫລືການຈັດຕັ້ງສາມາດສະເໜີໃຫ້ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານປະກັນໄພພິຈາລະນາການດໍາເນີນດ້ານບໍລິຫານທີ່ຕົນເຫັນວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ ຫລືຄໍາແນະນໍາສະບັບນີ້.

ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານປະກັນໄພ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍຫົວໜ້າອົງການຄຸ້ມຄອງປະກັນໄພ (ຫລືຜູ້ຕາງໜ້າ) ເປັນປະທານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງການເງິນ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກບໍລິສັດປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ.

ຄູ່ກໍາລະນີ ຕ້ອງນໍາສະເໜີຂໍ້ຂັດແຍ່ງພ້ອມດ້ວຍເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຫລັກຖານຕໍ່ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານປະກັນໄພ. ຂອບເຂດເວລາສໍາລັບການຍື່ນຂໍ້ຂັດແຍ່ງແມ່ນສາມສິບ (30) ວັນ ນັບແຕ່ມີມີການຂັດຄ້ານການຕົກລົງ ຫລື ການປະຕິບັດຂອງຄູ່ກໍາລະນີອີກຝ່າຍໜຶ່ງ.

ພາຍໃນໄລຍະສີ່ສິບຫ້າ (45) ວັນນັບແຕ່ໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງທຸກ, ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານປະກັນໄພ ຕ້ອງສະຫລຸບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ແຈ້ງຜົນການຕັດສິນໃຫ້ຄູ່ກໍລະນີທັງໝົດຊາບ. ກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີຄໍາຕອບຮອດມື້ທີ່ກຳນົດໄວ້ຕ້ອງຖືວ່າເປັນການປະຕິເສດຄໍາຮ້ອງທຸກດັ່ງກ່າວ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຂັດຄ້ານຜົນການຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ດ້ານປະກັນໄພຄູ່ກໍລະນີສາມາດຂັດຄ້ານຜົນການຕັດສິນ ໂດຍການຍື່ນຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນພາຍໃນສາມສິບ (30) ວັນນັບແຕ່ມື້ໄດ້ຮັບຜົນການຕັດສິນດັ່ງກ່າວ.

30. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານປະກັນໄພໂດຍຜ່ານການໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ການຕັດສິນ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງຜູ້ປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫລື ຄູ່ກໍລະນີອື່ນ ສາມາດແກ້ໄຂຕາມບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານເສດຖະກິດໃນນັ້ນລວມມີການນຳໃຊ້ການບໍລິການໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ການຕັດສິນທີ່ດຳເນີນໂດຍສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານເສດຖະກິດ, ຂະບວນການໄກ່ເກ່ຍຂອງເອກະຊົນ, ຄະນະກຳມະການຕັດສິນພາກເອກະຊົນພາຍໃນປະເທດ ຫລື ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ ແລະ ຄະນະກຳມະການຕັດສິນຂອງຕ່າງປະເທດໃນກໍລະນີເໝາະສົມ.

31. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 120 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ບຸກຄົນຫລືນິຕິບຸກຄົນຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫລື ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມການສະເໜີຂອງອົງກອນຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ.
- ນັກລົງທຶນພາຍໃນແລະຕ່າງປະເທດທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພທີ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພສະບັບ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສປປລາວເປັນຕົ້ນໃນການເຮັດໃຫ້ການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງແລະຄົບຖ້ວນ, ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫລື ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບກົດໝາຍບົນພື້ນຖານການສະເໜີຂອງອົງກອນຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ.

32. ຜົນສັກສິດ

ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັບແຕ່ມື້ລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ. ສ່ວນຂໍ້ກຳນົດຂອງນິຕິກຳໃດທີ່ນອກຈາກລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ ຫາກຂັດກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກລົບລ້າງ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ

ພູເພັດ ຄຳພູນວິງ